

NEDERLANDS LUCHTMACHTPAAR IN MIDDEN-ITALIË

Thuis in Molise

In de minst bekende regio van Italië, Molise, hebben Dré en Susanne Kraak sinds 2008 hun lievelingsplek gevonden. Van een bouwval maakten ze hun vakantiehuis, en op den duur willen ze definitief in deze buurt gaan wonen.

‘**A**ls je geen gps hebt, kun je wel vergeten dat je ons huis vindt, dus bel maar als je in het dorp bent’, heeft Dré Kraak al van tevoren gewaarschuwd. Zo gezegd, zo gedaan. Een kwartier later arriveert hij bij de kerk net buiten Montenero di Basaccia. Onderweg naar zijn huis stopt Dré een paar keer op een heuveltop om ons op wat uitzichten te trakteren. ‘Kijk eens, dat vind ik zo prachtig!’ Zijn enthousiasme kent geen grenzen: ‘Dit vind ik mooier dan Toscane.’ In de diepte, tussen de velden, zien we *casa* Kraak al liggen en na nog wat geslinger over B-wegen komen we aan. Het moet worden toegegeven, het landschap met zijn glooiende heuvels, velden vol zonnebloemen en eeuwenoude stadjes op heuveltoppen biedt een prachtige aanblik.

Het begon allemaal op een bankje in Rome, waar commodore-vlieger (generaal in de luchtmacht) Dré Kraak en zijn vrouw Susanne zaten te mijmeren. Dré was al meerdere malen gestationeerd geweest in Italië en het land had zijn hart gestolen. Ze besloten er op zoek te gaan naar een vakantiehuis. Op een beurs kwamen ze in contact met ‘Vrienden van Molise’ (een initiatief om Molise en zijn producten te promoten) en toen ze in deze regio in Midden-Italië gingen kijken, stuitte ze op een bouwval die ze voor een bescheiden bedrag konden kopen. Bereikbaarheid was een voorwaarde en dat zat hier ook al goed: de luchthaven van Pescara, met directe vluchten naar Eindhoven, ligt slechts op een uur rijden.

Het huis was onbewoonbaar, dus moest er eerst grondig worden verbouwd. De aannemer kwam met een torenhoge offerte. ‘Daarin waren bijvoorbeeld een eikenhouten balkenplafond opgenomen en koperen dakgoten.’ Dat ging wat te ver voor het stel en na het nodige schrappen en stevig onderhandelen kwamen ze op een aanvaardbaar bedrag uit. Het werk kon beginnen.

Bougainville

De confrontatie met de Italiaanse manier van werken was niet altijd even gemakkelijk. Afspraken die niet werden nagekomen en tijd bleek een hele andere dimensie in Molise. ‘Ze zijn hier niet gewend met Nederlanders te werken en al helemaal niet met militairen’, vertelt Dré. Als er om negen uur ’s ochtends iemand zou komen, ging Dré om kwart over negen maar eens bellen waar diegene bleef. Volstrekt onbe-

grip was zijn deel en soms kon het nog uren duren voordat de persoon in kwestie kwam opdagen. Het was een nieuwe ervaring voor de voormalige F16-vlieger. Punctualiteit en betrouwbaarheid zijn letterlijk van levensbelang in zijn werk en het Italiaanse arbeidsethos sluit daar moeilijk bij aan. Maar het went intussen ook wel en Dré en Susanne vinden zich nu minder op over de Italiaanse manier van werken. Inmiddels is het huis zo goed als klaar, aan de tuin wordt nog gewerkt. Hun leefruimte is de grote veranda die ze aan het huis hebben laten bouwen. ‘We zitten eigenlijk altijd buiten.’ Binnen bevinden zich twee slaapkamers, een bescheiden huiskamer met open keuken en in het midden van het huis een ‘inloop’-kluis. Niet dat er veel van waarde in het huis is, maar het geeft een veilig gevoel dat alles veilig opgeborgen is geweest als ze na maanden weer terugkomen. Het echtpaar Kraak houdt van dat soort degelijkheid. Zo is het keukengerei een kopie van wat ze thuis in Nederland hebben. ‘We moeten hier zo kunnen leven als we thuis leven.’ De opslagruimte in het huis is beperkt, dus bedachten ze een praktische oplossing. Ze lieten een container komen die in een hoek van de tuin staat, naast het zwembad. Heel mooi vinden ze hem zelf ook niet, maar wel handig. ‘Hij was helemaal begroeid met bougainville’, vertelt Susanne, >

Boven: het huis van Dré en Susanne Kraak gezien vanaf een heuvel in de omgeving; de huiskamer en keuken. Linkerpagina: olijfolie van eigen land.

‘maar die heeft de zes dagen vorst van afgelopen winter niet overleefd.’ Dus nu wordt er een nieuwe poging gedaan om de container op te fleuren.

Vrouwelijke piloot

Terwijl er onweerswolken boven ons samentrekken, zitten we urenlang op de veranda te praten. Over Molise natuurlijk, maar ook over het werk van het echtpaar Kraak. Dré (50) heeft na zijn lange vliegcarrière in onder andere F-16's nu als commodore een kantoorbaan op een kazerne in Utrecht, waar hij de reorganisatie van de ICT bij Defensie moet gaan vormgeven. Susanne werkt ook bij de luchtmacht, als luitenant-kolonel-vlieger bij het 334-Squadron in Eindhoven. Ze is de eerste vrouwelijke commandant van een vliegend squadron en de enige vrouwelijke piloot van een KDC'10 (een tankvliegtuig) in Nederland. Haar carrière is opmerkelijk. Ze begon als stewardess en volgde daarna een vliegopleiding in Amerika. De burgerluchtvaart vond ze te saai, dus besloot ze bij de luchtmacht te gaan, waar ze nu al meer dan tien jaar werkt.

Onlangs nam ze nog deel aan de Libië-missie van de NAVO. Ze was gestationeerd in Sardinië. Toen ze hoorde dat ze weer naar huis mocht, belde ze Dré en boekten ze snel hun vluchten. Een dag later zaten ze al in hun huisje.

Over zijn geliefde Molise raakt vooral Dré niet uitgepraat. Over de Italianen, hun eigenaardigheden maar ook hun hartelijkheid, over de enkele andere Nederlanders die in dit deel van Molise een huisje hebben – ‘die kennen we allemaal en het is erg gezellig...’ – en over de mooie kanten van het leven hier, het heerlijke eten, de wijnen. Anekdote na anekdote gaat over tafel. Met gevoel voor humor weet hij over zijn eigen ongeduld met de Italiaanse werklieden te vertellen. Van de *geometra* (landmeter), een oudere vrouw, kreeg hij eens te horen: ‘Als jij nou wat meer van de kalmte en rust overneemt van de Molisanen, dan proberen wij een beetje meer van de militaire precisie en snelheid over te nemen.’ Behalve hun tuin in aanleg hoort er ook nog een olijfboomgaard met vijftig bomen bij hun grond. Van de oogst wordt jaarlijks olijfolie voor hen geperst, waardoor ze hun eigen *olio di oliva* ‘Casa di Kraak’ hebben. Eenmaal per jaar gaan ze op en neer met de auto. Op de terugweg importeren ze hun eigen olie, maar nemen ook wijn en andere lekkernijen mee.

Toekomstdroom

Een toekomstdroom is er ook al. Over negen jaar kan Dré met pensioen en het liefst zouden ze hier dan permanent gaan wonen. Susanne moet nog wat langer doorwerken,

Boven: het terras is al aangelegd, maar de tuin moet nog beplant worden. Hiernaast: Susanne Kraak in de olijfboomgaard die bij hun huis hoort.

maar misschien kan ze wel een baan ergens in Italië krijgen. Bijvoorbeeld in Rome. Dat zou een mooie combinatie zijn, want hun huis ligt namelijk op slechts enkele uren rijden van de hoofdstad, zodat ze de weekenden dan samen in Molise kunnen doorbrengen.

Het is inmiddels etenstijd en we besluiten wat te gaan eten in restaurant Mare e Monti in het dorp, een favoriete lunchplek van Dré en Susanne. Wij zijn die avond de enige gasten, waarschijnlijk hebben de zware buien en het onweer anderen doen besluiten thuis te blijven. Aan een tafel in de hoek zitten wat oudere mensen, de familie die de zaak drijft, vlak bij de televisie die nogal luid staat afgesteld. Op verzoek wordt de tv wat zachter gezet, zodat een conversatie tijdens de maaltijd mogelijk wordt. Zoals het echtpaar al enthousiast wist te vertellen, kun je hier inderdaad prima eten. Uiteraard zijn zij als Nederlanders en regelmatige gasten geen onbekenden voor de uitbaters. Dus schrikken die al lang niet meer dat Dré naast zijn pasta ook graag een bordje patat verlangt. Want hoe groot zijn liefde voor Italië ook mag zijn, een Nederlander blijft hij in hart en nieren. •

Tips & adressen

Tips

- **Restaurant Camelot.** *Via Milano, Guglionesi* (aan het centrale dorpsplein). Het restaurant ziet er niet aantrekkelijk uit, je moet een smalle steile wenteltrap op naar het restaurantgedeelte, maar het eten dat er wordt klaargemaakt is werkelijk voortreffelijk. Ook de huiswijn is heerlijk, met zijn typisch Molisaanse smaak. Echt een aanrader voor de lunch.
- **Restaurant Mare e Monti.** *Via Gramsci 30, Montenero di Bisaccia.* Heerlijk eten, zowel 's middags als 's avonds.
- **Restaurant/pizzeria Da Lucia.** *Contrada da Lemitoni, Petacciato.* Mario, de eigenaar, komt altijd even met je praten. Goede keus aan allerlei heerlijke gerechten.
- **Pizzeria La Botte.** *Via A. De Gasperi, Montenero de Bisaccia.* Eenvoudige pizzeria, waar je heerlijke pizza's kunt eten voor €5 of €6!
- **Ristorante Nicolino.** *Via Roma 13, Termoli.* Visrestaurant met overheerlijke verse vis, rechtstreeks uit de haven.

GOUDEN JOIE TIP

- **Agriturismo Il Quadrifoglio.** *Contrada da Montebello, Montenero de Bisaccia.* **Kijkt uit over de zee. Geweldige B&B in Molise met heerlijk zwembad. Binnen 5 minuten aan het strand, prima kamers voor €50 per nacht (2 pers.). En je kunt er nog heerlijk eten ook.**